

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Смолян, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на девети януари
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: *

при участието на секретаря *
като разглежда докладваното от * Административно наказателно дело №
20225440200305 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на Т. В. К., с ЕГН: *****, с адрес: с. *, ул. „*“ № * против Наказателно постановление № 608482- */27.10.2021г. на * – гр. *, с което на жалбоподателката, за нарушение на разпоредбата на чл. 180, ал. 2, във вр. с чл. 102, ал. 3, т. 1 и чл. 86, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление. Моли се за отмяна на атакувания акт, поради противоречието му с материалния закон и постановяването му при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание пред въззивния съд, жалбоподателката – Т. К., редовно призована, се явява лично и се представлява от адв. * *, която поддържа жалбата и моли атакуваното НП да бъде отменено по изложените в жалбата съображения. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – * – гр. *, редовно призован, представлява се от юрисконсулт *, която поддържа становище за неоснователност на жалбата и моли атакуваното НП да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

* – гр. Смолян – редовно призована, не изпраща представител в съдебно заседание и не ангажира становище.

Районен съд – гр. Смолян, след като се запозна със събраните по делото

доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката Т. К. стопанисвала място за настаняване – къща за гости „*“, находяща се в с. *, ул. „*“ № *. За осъществяване на своята дейност, жалбоподателката използвала услугите на интернет платформата „*.*“.

На 15.02.2021г. жалбоподателката Т. К. подала заявление за регистрация по ЗДДС, заведено с вх. № 0000-0083154. На 17.02.2021г. лицето било регистрирано по ДДС, на основание чл. 97а от ЗДДС.

Със Заповед за възлагане на ревизия с № 16002121001104-020-001/24.02.2021г. срещу жалбоподателката било образувано ревизионно производство. В хода на същото било установено, че жалбоподателката Т. К. осъществява дейност по стопанисване и отдаване под наем на място за настаняване чрез платформата „*.*“. От приложения по делото ревизионен доклад с № Р-16002121001104-020-001/15.06.2021г. се установява, че жалбоподателката К. е получател на услуги/онлайн резервации, чрез платформата “*.*/B.V-лице, регистрирано за целите на ДДС в държава членка на ЕС – *, с VIN *.

Установено е, че за периода, обхванат от ревизионното производство, от страна на жалбоподателката са получени четири броя фактури както следва: Фактура № 1555539412/03.09.2020г. за сумата от 38, 47 лева /с падеж 16.09.2020г./; Фактура № 1556750532/03.10.2020г. за сумата от 97, 64 лева /с падеж 16.10.2020г./; Фактура № 1557930388/03.11.2020г. за сумата от 16, 30 лева /с падеж 16.11.2020г. и Фактура № *****/03.01.2021г. за сумата от 8, 96 лева /с падеж 16.01.2021г. Получените фактури били за извършени продажби на резервации, за което е опред* и комисионна, съгласно сключено споразумение между Т. К. и интернет платформата „*.*” от 29.07.2020г. на месечна база. Процесната фактура № 1556750532/03.10.2020г. била с начислена дължима комисионна към “*.*” в размер на 97, 64 лева и ДДС в размер на 19, 53 лева. При това положение, за жалбоподателката Т. К. действително са бил* * – гр. *, офис – гр. * заявление за регистрация по ЗДДС, но настоящият съдебен състав приема, че това е следвало да стане най-късно до 27.08.2020г. / включително/, на основание чл.97а, ал.4 от ЗДДС, т.е 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем /7 дни преди датата на получаване на първата Фактура № 1555539412 от 03.09.2020г /, както впрочем е отразено и в ревизионния доклад.

Жалбоподателката К. била регистрирана по ЗДДС, считано от 17.02.2021г. с Акт за регистрация по ЗДДС № 210422100601499/17.02.2021г. Междувременно, още реди започване на ревизионното производство, с протокол № 0000000002/18.02.2021г., дължимият ДДС върху процесната фактура № 1556750532/03.10.2020г. бил начислен и включен в дневника за продажби на жалбоподателката за месец февруари 2021г. Дължимият ДДС в размер на 19, 53 лева бил внесен в приход на държавния бюджет на 01.03.2021г.

На 07.05.2021г. срещу жалбоподателката Т. К. били съставени 4 броя

АУАН както следва: АУАН F610844/07.05.2021г., АУАН F610851/07.05.2021г., АУАН F610855/07.05.2021г. и АУАН F610858/07.05.2021г. за нарушения на чл. 180, ал. 2 от ЗДДС във вр. с чл. 180, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 102, ал. 3, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС. За три от нарушенията, АНО приел маловажност на случая с мотиви, че нарушението е за първи път и че данъкът е начислен, макар и със закъснение и на основание чл. * от ЗАНН е предупредил жалбоподателката, че при последващо извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще ѝ бъде наложено административно наказание.

За нарушението на чл. 180, ал. 2 от ЗДДС във вр. с чл. 180, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 102, ал. 3, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, касаещо процесния период от 01.09.2020г. до 30.09.2020г., АНО е издал обжалваното в настоящото производство наказателно постановление № 608482- P610851/27.10.2021г.

Така възприетата от съда фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от събраните по делото гласни и писмени доказателства – показанията на свидетелите Р. П. и Б. П., които съдят кредитира като обективни, логични и последователни, както и приложените към делото писмени доказателства - НП № 608482-F-610851/27.10.2021 г.; Приложение към наказателно постановление от *.02.2022 г.; Възражение от Т. К.; АУАН № F610851/07.05.2021 г.; Покана за връчване на НП и Предупреждение с изх. № 22589/29.11.2021 г. на *- *, офис *; Удостоверение за извършено връчване по електронен път на 01.12.2021 г.; Уведомление за приемане на данни от справка- декларация за дневника за покупки и дневника за продажби за данъчен период февруари 2021 г.; дневник за продажбите за февруари 2021 г.; фактура от 03.10.2020 г.; Протокол издаден на 18.02.2021 г.; Покана за съставяне и връчване на АУАН от 27.04.2021 г.; Удостоверение за извършено връчване по електронен път от 01.05.2021 г.; Справка за задължения актуални към 17.05.2021 г.; Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице от 25.02.2021 г.; Удостоверение за извършено връчване по електронен път в * на 01.03.2021 г.; Акт за регистрация по ЗДДС от 17.02.2021 г.; Ревизионен акт от 14.07.2021 г.; Мотиви за издаване към ревизионен акт; Заповед №ЗЦУ-1149/25.08.2020 г.; както и Ревизионен доклад от 15.06.2021 г., ведно с предложение за установяване; Платежно нареждане от 08.10.2020 г.; Предупреждение от 27.10.2021 г.- 3 бр.; Споразумение с *.*; писмо с вх.№ 67*/12.12.2022 г. ведно с приложенията към него: НП от 27.10.2021 г. и приложение към него, както и материалите по НАХД №191/2021 г. по описа на РС- Смолян; справка за издадени актове на АНО от 325.10.2021 г. до 03.11.2021 г., изготвена от *.

Изброените доказателства са логични, непротиворечиви, взаимно допълващи се и в пълнота разкриват възприетата от въззивната инстанция фактическа обстановка. Ето защо, съдът изгради фактическите си изводи въз основа на същите.

Правни изводи:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок и изхожда от лице, което притежава активна процесуална легитимация. Същата е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество. Разгледана по същество, жалбата е **основателна** поради следното:

Районен съд – гр. Смолян осъществи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. При извършената такава, съдът констатира, че административно наказателното производство е започнало със съставянето на АУАН, надлежно предявен и връчен на санкционираното лице. В АУАН и в НП са отразени датата и мястото на извършване на нарушението. НП е съставено от компетентен орган. В АУАН и НП нарушението е описано точно и ясно, като са изложени всички обстоятелства - елементите от фактическия състав на същото, съгласно възприетата правна квалификация. От събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установи, че жалбоподателката Т. К. е подала заявление за регистрация по ЗДДС на основание чл. 97 а от ЗДДС на 15.02.2021 г. Не е спорно също, че извършената от контролните органи проверка във връзка с това заявление, е установила, че за периода 01.09.2020г. – 30.09.2020г. жалбоподателката е получила доставка на услуги с място на изпълнение на територията на страната на обща стойност 97, 64 лв. от интернет платформата „*. **“, за което била получена фактура № 1556750532/03.10.2020г., при което за данъчен период от 01.10.2020г. до 31.10.2020г., въпреки че не е била регистрирана, но е била длъжна, е следвало да начисли ДДС в размер на 19, 53 лв. по процесната фактура, като справка – декларация и дневника за продажби по ЗДДС е следвало да подаде в компетентната * в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период, а именно до 14.11.2020г. включително.

С оглед на посоченото правилно АНО е приел, че за данъчен период от 01.10.2020г. до 31.10.2020г. жалбоподателката К. е извършила вмененото ѝ нарушение, отделно и самостоятелно от останалите от същия вид, извършени в следващите едномесечни данъчни периоди. Неправилно обаче според съда, АНО е ангажирал обективната отговорност на жалбоподателката, като я е санкционирал с обжалваното в настоящото производство НП, по причина, че случаят, подобно на останалите, касаещи следващите данъчни периоди, следва също да се квалифицира като маловажен, тъй като и за него са налице посочените от АНО мотиви, а именно нарушението е за първи път и данъкът е начислен, макар и със закъснение.

Съдът отчита и ниския размер на неначисления данък – 19, 53 лв. При наличието на тези множество смекчаващи отговорността обстоятелства и нито едно отегчаващо, настоящият съдебен състав намира, че административното нарушение, като неизпълнение на законово задължение по ЗДДС, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Следва да се посочи, че административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателката Т. К. не е извършено

умишлено, като се касае се за оборот, който е в минимален размер. Задълженото лице е признало за извършеното административно нарушение, като дължимият ДДС е внесен в пълен размер и не е налице ощетяване на държавния бюджет. При това положение, съдът намира, че наложеното административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева, макар и в минимален размер, се явява несъразмерно тежко, с оглед незначителността на вредните последици от нарушението. При тези изводи, налице са всички законови предпоставки за маловажност на случая, съгласно дефиницията, дадена от законодателят в § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН.

По изложените съображения, и на основание чл. 63, ал. 2, т. 2 и ал. 4 от ЗАНН, съдът намира че след като отмени НП, следва да предупреди жалбоподателя, че при извършване на друго неизпълнение на задължение към държавата от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за това друго неизпълнение ще му бъде наложена имуществена санкция.

При този изход на спора и на основание чл. 63д ЗАНН, разноси се дължат в полза на жалбоподателката Т. К.. Присъждане на такива е поискано от страна на същата, а доказателства за реалното им извършване са представени на л. 77 от делото. Видно от представения по делото Договор за правна защита и съдействие, жалбоподателката е заплатила адвокатско възнаграждение в полза на адв. * размер на 300 лева. Ето защо, ще следва да бъде осъден АНО да заплати направените разноси.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 608482- */27.10.2021г. на * – гр. *, с което на Т. В. К., с ЕГН: *****, с адрес: с. *, ул. „*“ № *, за нарушение на разпоредбата на чл. 180, ал. 2, във вр. с чл. 102, ал. 3, т. 1 и чл. 86, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева.

ПРЕДУПРЕЖДАВА Т. В. К., с ЕГН: *****, с адрес: с. *, ул. „*“ № *, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на настоящия съдебен акт, за това друго административно нарушение ще ѝ бъде наложено административно наказание "глоба".

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – гр. София, представлявана от изпълнителния директор, да заплати на Т. В. К., с ЕГН: *****, с адрес: с. *, ул. „*“ № * сумата от 300лв. /триста лева/, представляваща направени по делото разноси за заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – гр. Смолян по реда на Административно-процесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____